

Szerkesztő- és kiadó-hivatal: Budapest IV. hímző-utca és kalap-utca sarkán 1. szám.

EGYETÉRTÉS POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Hirdetések és nyiltterek felvételnek árszabály szerint a kiadó hivatalban: Budapest IV. hímző-utca és kalap-utca sarkán 1. sz.

A menedéjkog.

Az orosz czár szerencsétlen halála nagy kérdést hozott felszínre. A politikai okokból üldözöttek menedéjkogának kérdését. Német lapok vetették fel s orosz lapok boncolgatják tovább.

Sok részben szomorú, de sok részben vigasztaló története van e kérdésnek. A szent szövetség egykor nem ismert menedéjkogot s a politikai üldözötteket kiszolgáltatta. Velük egyetértett a restauráció kormányza Franciaországban.

Anglia, a büszke, szabad és hatalmas szigetország megőrzte függetlenségét s emberséges gondolkodás módját e kérdésben. Egy kísérlet, mely a menedéjkog megosorítására irányult s melyet az angol kormány a hatalma tetőpontján levő III. Napoleonnak kezdeményezett.

Hogy vagyunk mi Magyarországon ma e kérdésrel? A magyar nemzet föltétlenül a menedéjkog fenntartását és sérthetlenségét akarja. Sőt 1871-ben az Andrássy-kormány is ugyanezben volt s midőn a francia köztársaság kormánya kiadta a kommun menekülteit: a magyar kormány nem teljesítette e kérelmet.

Oroszország a nihilistákat, Németország a szocialistákat, Anglia az irereket, Franciaország a szerzetéseket üldözi egyenlő hűvel. Sőt Olasz- és Spanyolország is megteremtí a maga internacionáléját, hogy ő is üldözhesen valamit.

lenül fentartani akarja. A Tisza-kormány nyal szemben ily nyilatkozatra mulhatatlan szükség van. S ez annál jobb lesz, minél erőteljesebb lesz.

A nemzetközi jog a közbüntetések kiadását szükségesnek tünteti fel. De azok, kik politikai merényletet követnek el, habár annak eredménye véres is, oly beszámítás alá esnek, mint a katonák, ki embert öl a csatában. Idegen nemzet legalább úgy tekintik őket. Ebben van a menedéjkog erkölcsi alapja.

Budapest, márcz. 31.

Az országgyűlési függetlenségi kör apríl hó 1-én d. u. 5 órákor értekezletet tart.

Ma este több óráig tartó minisztertanács volt, mely folyó ügyekkel foglalkozott. Az országgyűlési függetlenségi párt f. hó 31-én tartott értekezletén tárgyalás alá vétetett a Szege d. kir. város törvényhatóságába kiküldött királyi biztos kinevezéséről és hatásköréről szóló 1879. évi XX. t. c. érvénynek meghosszabbításáról szóló törvényjavaslat.

A következő nyilatkozat közlésére kértünk fel: „Beesés lapja kimerítő értesítést hozott a zárszámadási bizottság tegnapi üléséről, nyilatkozatot is egész terjedelmében közölve. Azon közlemény az általam átadott írásbeli szöveg lenyomata lévén: azt némi lényegtelen írás vagy sajtóhiba leszámításával, magaménak vallom. Nem így azokat is, melyek a nyilatkozatom bevezése után különböző oldalról hoztam intézett kérdésekre adott feleletek gyanánt közöltettek. — Gyorsírók ezáltal nem lévén meghíva, igen megérthető, ha sem a tett kérdések, sem az azokra adott válaszok nincsenek az elengedhetlen hűséggel és szabatosságával visszaadva. Budapest, márcz. 31. 1881. Kerkapoly Károly.”

Midőn Kerkapoly kivánatának sorai közlése által megelégtünk, megragadjuk az alkalmat, hogy a kérdéshez a magunk részéről is csatlajunk egy észrevétellel: Közelebbi nyilatkozatában Kerkapoly a többiek közt azt mondja: nem érti, hogyan vitethetett gr. Lónyay, a ki pedig föll áll a mi, hogy felszinezem vizsgáljon, csupán egy hibás czim által azon lehetlen fölvetésre, hogy a Bankverein 1876. szept. 22-iki iratának maga a gróf által idézett pontja egy azon bank részéről meg 1870. febr. 14. előt létesített s Nachtragsbestimmungok nevezett olyan egyezményi tervezetre vonatkozik, a midől semmi sem lett, mivelhogy általa, tudniillik gr. Lónyay által elvetettet.

Lehetetlennek mondá Kerkapoly e fölvetést, képtelenség lévén Nachtragsbestimmungok szerkesztésével és javaslatba hozásával foglalkozni oly időben, a melyben még mi sem létezik, a mihez Nachtrag lenne csatlajható, a mint pedig febr. 14-ike előtt nem létezett. Testamentum nélkül, mint Kerkapoly a bizottság ülésében mondá, nincsen Codicillus.

Lónyay gróf e tévedését mi sem érthetjük meg, és pedig azért sem, mivel csak egészen kelletlen volna figyelembe venni, s illetoleg ideznie is a Bankverein szobán forgó iratának kérdéses tételét, egy a mint azt Kerkapoly tette s a tévedés, illetoleg félreértésnek lehetősége is ki lett volna zárva. Az a tétel így szól: „Das in dem Art. 1. des Übereinkommens ein Punkt 18. (helyesebben 8.) der Nachtragsbestimmung-bezoegen wird, beruht darauf, dass ursprünglich ein Entwurf von Nachtragsbestimmung vorgelegen ist, in deren Punkte 8. auch die, zwischen den Vertragstheilen vereinbarte, und für dem Reservofund zurückzulassende Summe behandelt wurde. Das hohe k. u. g. Finanzministerium fand es aber zu jener Zeit für richtiger, den Entwurf dieser Nachtragsbestimmung nicht aus zu folgen.”

Gróf Lónyay ennyit idéz. Ezzel azonban nincs a dolgonak, sőt csak az idézett tételnek is vége, sőt foly az tovább, és pedig mint Kerkapoly idézéséből látható, a következőké: „Sondern in zwei Urkunden zu scheiden, und so entstanden aus den entworfenen Nachtragsbestimmungern erstens die Ausführungsbestimmung zu Hauptvertrage, zweitens das, nur

den Reservofund behandelnd Übereinkommen von 31-ten October 1870.”

Az általa félig idézett tétel e befejező sorából látható Lónyay gróf, hogy az nem vonatkozik elvetett, de igenis vonatkozik két részre osztott s ugy ki is adott tervezetre, látható, hogy még kevésbé vonatkozik az egy már ő általa elvetettre, a mi még hozzá — mint Kerkapoly megmutatta, nem is létezett, mivel hogy nem is létezhetett.

Adjuk hozzá, hogy a Bankverein e félre nem érthető előadását s az ügynek aként állását a minisztertanács idevonakozó, a gróf által is használt, Kerkapoly által pedig tegnap egyenként megjelölt és fölmutatott egyidejű ügyiratai teljesen és tökéletesen igazolják. Valóban nem tudjuk, mikép magyarázzunk meg gróf Lónyay Menyhart ur ezen tévedését.

A belvárosi választásokat ma megjelent falragaszokon a belvárosi függetlenségi párt ideiglenes bizottsága nevében Abafy Alajos, Hegedűs László, Baranyai Péter, Bartók Lajos, Bayer György, Berkes Kálmán, Blau Jakab, Bognár Mihály, Buchás Márton, Buchvald Elek, Buschmann Ferenc, Cziferer Akos, Deák Géza, Degré Alajos, Dr. Dell'Adami Besz, Dezsényi József, Eder Antal, Fekete Elek, Freisler Farkas György, Hegedűs László, Heilger Tamás, Földváry Jakab, Hegedűs Károly, Holtsy Pál, Horváth Gyula, Horváth Károly, Horváth Pál, Kégl József, Kiss Ignác, Dr. Kiss Jakab, Komjáthy Béla, Könyöki Károly, Kontur Alajos, Kovács József, Krausz János, Laky Károly, Lobstein Samu, Melha Kálmán, Mezős Péter, Mészáros Imre, Molnár Lajos, Nemes Zoltán, Novák Gusztáv, Odor Mór, Pártos Béla, Pilissz József, Polonyi Géza, Sebök Imre, Seffer László, Dr. Szadoszky József, Szinelli János, Trummer József és dr. Turly Béla belvárosi választópolgárok vasnapra april hó 3-ának d. u. 3 órára a fővárosi Vigadó helyiségébe a belvárosi függetlenségi párt végleges alakuló gyűlésére hívják össze.

A főrendiház tagjainak a belügyminiszter által elrendelt összeírásra vonatkozólag, melyről a múlt napokban írtunk, az „Orsz. Ért.” a következőket közli: A főrendiházba meghívásra jogosultak utolsó rendszeres összeírása 1872-ben eszközöltetett, s az ekkor elkészült névsor a főrendiház elnöki irodájában s a belügyminiszteriumban nyilván tartott. Az időközben jelentkeztek nevel, a mennyiben igényeiket alaposan igazolták, mindig felvették, s a bejelentett halálosok folytán az illeték nevei töröltek. 1878-ban a főispánok a belügyminiszterium által hivatalból utasítva lettek, hogy a kormányzatukra bízott törvényhatóságok területén elhalt főrendiházi tagokat pontosan jelentkezzenek. Azonban mindezen intézkedések dacára, főleg a múlt évben, számos reklamáció és panasz érkezett a főrendiház elnökéhez oly főrendiokről, kik időközben nagykormányt érve, vagy valamely akadályos körülmény elmulasztva meghívatók lettek volna a főrendiek közé, a mi azonban nem történt meg. Ezen reklamációk folytán a főrendiház elnöksége átiratot intézett a belügyminiszterhez s az ezen átiratban foglalt kérelemhez képest rendeltetett el a főrendiek törvényhatóságokkint való konkripciója.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma d. u. 4 órákor Szontagh Pál (nőgrád) elnökele alatt ülést tartott. A kormány részéről jelen voltak: Tisza Kálmán miniszterelnök és Szapáry Gyula gróf pénzügyminiszter, Márffy tanácsos és Wekerle titkár kíséretében. Tárgyalás alá vétetett l. a m. k. miniszterelnöki hivatal általános elhelyezéséről szóló törvényjavaslat, a mely rövid felszólalások után egy általános javaslattal — mint részleteiben elfogadtattak s az előadással Rakovszky István bizott meg. 2. A védőerőhöz tartozókat mozgósítás esetére megillető bélyeg, díj és adómentességéről szóló törvényjavaslat, a mely minden vita nélkül általánosítással és részleteiben is elfogadtatván, az előadással szintén Rakovszky István bizott meg. 3. Az 1880. évi XX. t. c. 9. §-ában foglalt bélyegmentesség kiadásáról szóló törvényjavaslat, a mely általánosítással és részleteiben is elfogadtatván, az előadással szintén Rakovszky István bizott meg. 4. A 1880. évi XX. t. c. 9. §-ában foglalt bélyegmentesség kiadásáról szóló törvényjavaslat, a mely általánosítással és részleteiben is elfogadtatván, az előadással szintén Rakovszky István bizott meg. 5. A 1880. évi XX. t. c. 9. §-ában foglalt bélyegmentesség kiadásáról szóló törvényjavaslat, a mely általánosítással és részleteiben is elfogadtatván, az előadással szintén Rakovszky István bizott meg.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma d. u. 4 órákor Szontagh Pál (nőgrád) elnökele alatt ülést tartott. A kormány részéről jelen voltak: Tisza Kálmán miniszterelnök és Szapáry Gyula gróf pénzügyminiszter, Márffy tanácsos és Wekerle titkár kíséretében. Tárgyalás alá vétetett l. a m. k. miniszterelnöki hivatal általános elhelyezéséről szóló törvényjavaslat, a mely rövid felszólalások után egy általános javaslattal — mint részleteiben elfogadtattak s az előadással Rakovszky István bizott meg. 2. A védőerőhöz tartozókat mozgósítás esetére megillető bélyeg, díj és adómentességéről szóló törvényjavaslat, a mely minden vita nélkül általánosítással és részleteiben is elfogadtatván, az előadással szintén Rakovszky István bizott meg. 3. Az 1880. évi XX. t. c. 9. §-ában foglalt bélyegmentesség kiadásáról szóló törvényjavaslat, a mely általánosítással és részleteiben is elfogadtatván, az előadással szintén Rakovszky István bizott meg. 4. A 1880. évi XX. t. c. 9. §-ában foglalt bélyegmentesség kiadásáról szóló törvényjavaslat, a mely általánosítással és részleteiben is elfogadtatván, az előadással szintén Rakovszky István bizott meg.

A zagrabi „Usztav” a mérsékelt ellenzéknek a választások küszöbén közölték

progammjára a következő megjegyzéseket teszi: Mindaz a mivel a mérsékelt ellenzék a parlamentris megredemben a kormányt megátadta, s állását megredtlenül óhajotta, hogy azután saját maga lépessen a kormányra; a napokban publikált manifestumban bennofglatatik. Vesszőparipája a pénzügyi helyzet. Szeg csakugyan Achilles sarka ugy Magyarországnak, mint a kormányának. A nagy adóterhekre feltétlenül a mérsékelt ellenzéknek a kormányra — szerencsétlenségére! egy kissé elkészt. Előtte másk is megígérték már, hogy a pénzügyek halálós segeteit be fogják hegesztetni. — Megerkezvén aztán az alkalom ügyes-ügyek kimutatására, be nem bizonyították ügyességüket. Ennekfogva a biztatgatások nem igen fogadtak nagy bizalommal. A mérsékelt ellenzék az Ausztriával megkötött szövetséget fel nem akarja bontani, az állambankrottot sem akarja kimondani: mivel véli tehát akkor a kiadásokat leszállítani, a terheket megkönyveníteni? Vajmi természetes tehát ily körülmények között, hogy a nép semmikép sem jöhözzen meggyőződésre, miszerint a mérsékelt ellenzéknek valódi életéjeje és létjogosultsága volna.

Budapest, márcz. 31.

A helyzet Konstantinápolyban változatlanul kedvező. Biztosnak mondják — jelenti hivatalos tekintélyvel az „Agencia Stefani”, hogy a javaslatok, melyekre néve a nagykövetelek, a görög-török kérdés megoldása czéljából, meg egyeztek, akként állapítottak meg, hogy Görögország és Törökország elfogadják a hatóknak fogják azokat találni. Azt hiszik, hogy a hatalmak hajlandók helyben hagyni a nagykövetelek javaslatait, melyeket elfogadás végett küldni fognak a portálvá és a görög kormányval. Hírlik, hogy a hatalmak el nem fogadják, részrehajlatlan magaviseletet fognak tanusítani, azaz Görögországot nem fogják támogatni a porta ellenében, ha ez az engedményekkel nem lesz elégedve, háborura keritene a dolgot. A londoni végeljárás is megszűntek s ez eléggé jellemzi a helyzet nyugodtságát.

A nemzetközi menedéjkog megszoritásának kérdése mind nagyobb figyelmet kelt Európaszerte. Hogy a német kormány ebben a dologban előljár, az egyáltalában nem kelthet esodálkozást. De midőn feltűnik az a Párison át érkező felhatalos színezett tudósítás, hogy az angol minisztertanács már is foglalkozott új rendszerű megbeszéléssel, melyekkel a politikai vétkekesek menedéjkogát megszoritani lehetne. A liberális Gladstone kormányodása alatt hát ilyesmik is lehetséges — csak szíveséget tehessen Oroszországnak. A miniszterek többsége — ugy mondják — nem igen vonakodik attól, hogy az északi hatalmaktól kiinduló javaslatokat elfogadják. De ebbe a dologban nagy beelőzésre lesz még az angol közvéleménynek is, s ez a muszka barátságát nem mond le olyan könnyen a szabadelvű eszmékről.

A német birodalmi gyűlés tegnapi szocialista vitájából táviratunk ismertette már Puttkammer miniszter beszédét, mely Lipésének ostromállapotba helyezését jelentette be. E beszédet a szocialdemokrata Auer beszéde előzte meg, ki a ház nagy figyelmével két óra hosszat beszélt a szocialista törvény végrehajtása ellen. Auer a következőket mondá:

Mi, német szocialdemokraták visszautasítunk minden közösséget Most „Freiheit”-jával. (Ezt a lapot fogatta most perbe az angol kormány. Szerk.) Mostot a wydeni szocialdemokrata kongresszusra a pártból kitaszították: örfogásaiért és ostobaságaiért mi nem vagyunk felelősök. Titkos rendőriökönök, kiket a rendelkezési alpról fizetnek, szándékosan terjesztették Most lapját s azután denuncziáltak azokat, kik e lapot megvették. Szemünk hánytak, hogy rokonszenveünk az orosz nihilistákkal, valamint nihilistáknak neveztek a szabadkereskedelem híveit is. Mi azonban kijelentettük, hogy az orosz nihilistákkal csak annyiban rokonszenveünk, a mennyiben ezek a munkánk egyenjogúsítására is törekzenek: kán az Oroszországnak szükséges taktikái Németországban néve nem tekinthetjük alkalmasnak. Minket neveznek forradalmároknak, holott egyen a konzervatív párt örövezett a napolyi király elűzésén s ize el 1866-ban a hannoveri királyt.

Moltke — folytatja Auer — isteni intőzmenynek nevezte a háborút. De tökéletesen mind egy akir úgy kommandirozok oda az embert agyonlövésre, akár dinamit-töltények által veszek el — a gyilkosság gyilkosság marad. Vajjon republikánus-e Bismarck azért, mert — mint az Arim-per bizonyította — a francia köztársasági kormányforma mellett kadoskodott Arim ellenében, ki őt a monarchia támogatta? (Kiáltások: Nem!) Nos hát, ép oly joggal utasítunk mi vissza minden közösséget Mostal és a nihilistákkal. Nem s mindenkor hatunk minden gyilkosság fölött, ha a dolgok oly elemi hatalom erősbédnek, hogy az emberek kétségbeesésbe taszítottak. Mi, kiknek nincs többé jogi alapunk, kiket kívül helyeztek a törvény oltalmán, ily tettekre nem háborodhatunk föl.

Különben, most épen Bismarck az, ki legtöbbet „dolgozik” a szocializmusban. Folyvást a szegény embert, a kitagadtot emlegeti. Ennek gonoszabb dolgot mi sem eslekedtünk. Ha Tessendorf államügyész megítt volna, börtönbe vétetett volna bennünket, ha a házbéradó ellen vagy agítatlunk volna, mint Bismarck. Avagy tartottunk-e mi szocialdemokraták valaha olyan igazt beszédeket mint az antisemita gyűléseken Stöcker, Henrici és Förster? Miért nem lépnek föl ezek ellen, midőn a szocialisták

kiutasítják az országból? Ezek az antisemita a rendőrség oltalma alatt agítálnak; a ti-zenkilenczedik században lehetséges, hogy különbséget tesznek az orrokban! (Derültség) S ezt megengedik az intelligencia fővárosában! Konstánstólom kell, hogy olyan lapok mint a „Post” és a „Norddeutsche Allg. Ztg.” szították az antisemita mozgalmat, s az egész konzervatív sajtónak egy rosszaló szava sem volt ellenük. A munkások szövegletek volna ily mozgalomban részt venni. Ezek a hecezugyilekek rendszerint Bismarckhoz intézett gratulációkkal kezdődnek s a közlebbi iles rendszeren Bismarck közönségével nyílik meg. Így hát ne esodálkozzanak, hogy a nihilizmus továbbérett foglalja s feléle mindinkább terjed.

Romániának királyságga emelését, a belga kormány már eiserte. Boeresku külügyminiszter, ki ezt tegnap a szenátusban bejelentette, hozza tevé, hogy a királyság proklamálását az összes európai kabinetek jól fogadták s az összes hatalmak elismerése nem fog magára sokáig vártni.

A pétervári merénylet.

Egy Berlinben is jól ismert diplomata a szentpétervári katasztrófáról magánlevélben így nyilatkozik: „Ott voltam és látam a halálans megesebesített czárt, mikor száznk öt a teli palotába hozták. Véres tömeg volt, töböt nem lehetett felismerni. A nagyheczregek izoratosn igaztattak voltak, egyik sem tudta, mit eslekezünk. A czár csak ezen egy szót ejtette ki: „Sándor”, többé nem is tört eszébre, ez volt utolsó szava. A mostani törökök öröben egy séta után atyjához intézett fényes levelet fogadtak; senki sem tudja, hogyan került az oda.”

III. Sándor czár a nyár folyamán a „Czarszkoje Szelo”-ban fog tartózkodni. Erre néve az előintézkedések már megtörténtek; egy czári kastélyt, valamint a kis palotát — hol a czár mint törökök lakott, — gondosan átkutatják. Az átkutatásnál kiváló gondot fordítottak a pince-helyiségek s a csatorna-rendszer megvizsgálására. Legközelebb hasonló kutatások történetek az Anieskov- s a teli palotában. Ez utóbbi palotában a Néva felé vezető csatornában egy helyen a falban lyukra találtak, melyről senki sem tudja megmondani, hogyan támadt. Hírlik, hogy a „Czarszkoje Szelo”-ban a czár nem a nagy kastélyban, hanem az emeltit kis palotában fog lakni.

A német birodalmi gyűlés képviselőházának több tagja — mint már említettük, — értekezletet hívott össze ol czélból, hogy azon a robbanó anyagok alkalmazásáról s közbiztonságra háruló veszélyek elhárításáról kezessenek. Az értekezlet abban állapodott meg, hogy a képviselőházban Stolberg Teodor gróf indítványt fog előterjeszteni, mely szerint a birodalmi kereskedő ügységeket, hogy a robbanó anyagokkal kereskedés tárgyában törvényjavaslatot terjeszsen elő. Az indítvány sem a liberális, sem pedig a klerikális sajtóban nem talált kedvező fogadtatásra, mert nem tartja méltónak, hogy a czár megalkalmazása miatt a robbanó anyagokkal való kereskedés korlátozassék és mert a robbanó anyagokat ipari célokra nagy mennyiségben alkalmazzák. Legközelebb a dinamit-gyárak igazgatói Berlinben értekezletet tartanak, mely alkalommal az említett indítványt is szóba kerül. Az elarutási korlátozása különben abban állna, hogy magánügységek csak azon czél igazolása után lehetne eladni dinamitot, melyre alkalmazni akarják.

A mai nap folyamán érkezett távirataink a következők:

Pétervár, márcz. 31. (Az „Egyetértés” külön tudósítójának távirata. Feladatott d. u. 6 óra 50 perckor, érkezett 9 óra 25 perckor.) A hivatalos lapban ma egy czári ukáz jelent meg, mely arról intézkedik, hogy a merényletek megghusítása czéljából Pétervár lakossága egy ideiglenes rendőri tanácsot választasson, melynek feladata lesz, a főkapitányt mindenben támogatni. A főkapitánynak kötelességében fog állni, hogy e rendőri tanácssal tárgyalás czéljából közölje azon rendszabályokat, melyek alkalmazását szükségesnek tartja. A tanács többsége által helyeseknek talált intézkedéseket a főkapitány hajtja végre. A rendőrtanács határozatai azonnal törvény erőre emelkednek. Szükség esetében a határozatokat a főkapitány a belügyminiszter által a czár elé terjeszteti szentesítés végett. — Ha a tanács többsége a főkapitány előterjesztését visszautasítja, a főkapitány nem áll jogában, hogy azok megerősítését magasabb helyen ajánlhatja hozzá. A rendőrtanács 228 tagból fog állni, megfelelően Pétervár rendőrnegyedeinek. Minden lakásból szavazattal fog állni. A rendőrnegyedek képviselőiket önállóan választják, abszolút szavazattöbbséggel. A választások ma délután 3 órákor kezdődtek, s ma be kell fejezteniök. A lakásbőröknök ma egész nap otthon kell ülnök, míg a rendőri biztos hozzáérkezik a lajstrommal, melybe a megválasztandó rendőrtanácsos neve beíratik. Hihetőleg leginkább a leggazdagabb tulajdonosokat fogják megválasztani. A közönség az ukáz közönségesen fogadta, és palliatív eszköznek tartja. — Hírlik, hogy a czár az udvari miniszteriumot teljesen fel fogja oldálni, s csak

Legelősebb, legdíszesebb és legterjedelmesebb szépirodalmi képes lap! ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS „KÉPES CSALÁDI LAPOK”

A „Képes Családi Lapok” f. évi ápril-júniusi évfolyama alkalmából felhívjuk az olvasó közönség figyelmét... MEINER VILMOS kiadóhivatala, Budapest, kalap-utca 6. sz.

Holden színház sugárút 33. az új operával szemközt. Nagyszerű siker. Még csak rövid ideig. Ma nagy előadás. HAMUPIÓKE nagy látványosság balettel, Caman és Zuluakor táncszal, új jelmezek és nagyszerű díszletek.

LEUCOMALPUS Páris 1878. Felix Grienteidl. Bécs. I. Sonnenfelgasse 7. Egy üveg ára 1 frt 20 kr.

Birtokeladás. Ndb. Szerecsen Bertalan... Hektograph szob. sokszorosító készülék... Fekete sokszorosító tinta... Levél, iromány és számla rendező.

LAGER-BIER. Törvényesen le-tételezett vignéta. Dréher kiviteli Antal palack söre.

Haszonbérleti hirdetés. A Baracskai határban Székes-Fehér-megyében a Marlonvári v. uti állomások egy negyed árjára kényes és néhai Karoly után a pesti ref. főiskolára hármaltól 12000 négyzet méter területet...

MATICO-INJECTION VON GRIMAULT & Co APOTHEKER IN PARIS. Ezen Párisból származó valódi Matico-injectió készült gyógyszer hatáskörével...

Hoff János-féle malátá-gyógykészítmények. Császár és királyok részéről 55-550 kitüntető. A legjobb gyögygyszer a gyomorban, vérzegység és testi gyengeségben szenvedőknek.

DREHER ANTAL BUDAPESTEN DIETRICH és GOTTSCHLIG. cs. kir. ult. szállitók és DREHER ANTAL foraktornakinal megrendelhető.

200 forintért jutálás mellett egész új rugony hajó (kutecher) kocsik, valamint minden alk. új kocsik. Bogdán József 30 raklárban, Múzeum-körút 10-ik szám.

Első Budapesti Butorbazár „Oppodi és Ellenberger utóda” Aldási Ignác Deák Ferenc-utca 7. sz. I. em. ajánlja a t. közönségnek dusan felszerelt butorkárát az alant részletezett és új csoport beosztással ellátott árjegyzékben feltüntetett árak mellett.

Óvás! Csakis a valódi Hoff János-féle malátá-gyógykészítmény, mely az osztrák és magyar cs. és k. kerékedelmi hatóságnak bejegyzett... Kumpé Sarolta. Budapest, zsbárus-utca 7. szám.

Pür Manner. Minden Altoru sehr wichtige Erkennung... Rigler József Ede kereskedelmi könyvek gyárában Budapest, bálvány-utca 3. sz.

Table with multiple columns: Termény, Értékpapírok, Belső tőzsdé március 30. Lists various goods and their prices.

Table with multiple columns: Belső tőzsdé március 30. Lists various goods and their prices, including different types of flour and oil.

Vertical text on the right edge of the page, partially cut off, containing names and fragments of text.

Az „Egyetértés” melléklete.

90-ik számához. Péntek, 1881. április 1.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház ma befejezte a végrehajtási eljárásról szóló törvényjavaslat részletes tárgyalását. Az előző üléseknél függőben hagyott 12., 51., 52., 54., 62. és 131. számkörben kívül a mai ülés folyamán a 171. 172. és 192. §§. utasították az igazságügyi bizottsághoz, a többi esetleges módosítással, részint változtatással elfogadták. Ma Juhász M., Halász B., Széll Gy., Teleszky I., Unger és Vidovich iradnak be módosításokat, melyek közül csak Széll Gy. módosításai utasították vissza, egynek kivételével, továbbá Vidovichnak a biztosítási végrehajtásról szóló 223. §-hoz beadott módosítását, mely hosszabb vitára is adott alkalmat. E vitában az indítványozón és előadón kívül részt vett Madarász József, Bokross Elek és az igazságügyminiszter. A javaslat harmadik felolvasásának napirendre tűzése felől a ház csak akkor fog határozni, ha az igazságügyi bizottság a függőben hagyott szakaszok, továbbá Almásy Sándor, Ivánka Imre, és Degré Alajos indítványaira vonatkozó jelentését benyújtja.

II.
A képviselőház ülése március 31-én.
Elnök: Péchy Tamás.
Jegyzők: Antal Gyula, Baross Gábor, Molnár Aladár.
A kormány részéről jelen vannak: Tisza Kálmán, Szapary Gyula gróf, Pauler Tivadár, Trefort Agost, Kemény Gábor b.
Elnök: Bemutatta Budapest fővárosi közönségének feltevést, melyben a kisajánlásról szóló törvényjavaslat módosítását kéri.
Bemutatta továbbá a székesfehérvári kerületi eskárnok Jurasz Ferenc képviselő által beadott kérést, melyben a főzéki választott bíróság csonkítottan fenntartását esedéki.
Következik a napirend, vagyis a 664. sz. a. kinyomtatott kivonat a főrendiház 1881. évi március 10-én tartott 143-ik ülésének jegyzőkönyvéből, mely a bélyeg- és illetékekre vonatkozó törvények és szabályok némely határozatainak módosításáról szóló törvényjavaslatok tett módosításokat tartalmazza.

A főrendiház két módosítást tett a 30. §-on. t. i. hogy a törvény hatályba lépéne határideje április elsőjére helyett, május hó elsőjére állapították meg. A második észrevétel pedig az, hogy időközben a tervre kezelt a közmunka- és közlekedési miniszter munkájában megvált, ez utóbbi neveztesse meg a törvényben.
A ház Szapary Gy. pénzügyminiszter felszólalása után mindkét módosítást elfogadta.
Következik a főrendiház által a Budapest fővárosi rendőrségről szóló törvényjavaslatot tett módosítás tárgyalása.
Miután a 62. §-nak a végrehajtásra vonatkozó intézkedései keretelvitelt, tekintet véve azok közléseiről és sajtóiról, természetét, a főrendiház a törvény kihirdetéséről számításra 14 nap alatt nem tartja lehetségesnek, ennek folytán következő új 62. §. felvetését javasolja: „62. §. Ezen törvény végrehajtásával a helyigazniszter azon utasítás mellett bízik meg, hogy a törvény végrehajtására szükséges intézkedéseket úgy tegye meg, hogy az a folyó évi július hó 1-én teljesen életbe lépjen.”
A ház a módosítást Tisza Kálmán miniszterelnök felszólalása után elfogadta.
Következik a polgári törvénykezési rendtartásról szóló törvényjavaslat a tegnapi félbeszakadt részletes tárgyalásának folytatása.
A II. cikk címe és a 135—140. §. észrevétel nélkül a 141. §. Teleszky I. iradói módosításával, a 142. 143. §. észrevétel nélkül fogadták el.
Következik a 144. §.
Juhász Mihály: E szakasz akként intézkedik, hogy az árverési kérvény a végrehajtási zálogos bekezdéssel számításra 15 nap alatt nyújtandó be. A mennyiben ezen kitétel alatt azt is lehet érteni, hogy csak 15 nap alatt s azonnal nem nyújtható be: erre vonatkozólag szükséges, hogy a törvényjavaslat intenciója szerint ez kiegészítessék. Elnémetve a következő módosítást ajánlja.

Jókai Mór a saját írói pályájáról.
Jókai Mór márc. 29-én fogadta az írók és művészek társaságának küldetését, mely őt a társaság örökös tisztelbéli elnökségének elváltására kéri fel, a kör elnökének a kérelmet tolmácsoló beszédre a következőképp válaszolt:
Kedves barátaim! Egészem elérkezniültem ennek a szeretetnek nyilatkoztatásnak, a melytől az író és művészi társaság és többi pályatársaim összesége részesül kiérkezett.
Más emberek más pályán és más nemzetek írói ezen pályán is annyi hosszú munka után, mint a mennyit én végeztem, szereltek maguknak fényes vagyont. De ha én megszereshettem író és művészi-társaim szeretetét, akkor én gazdagabb vagyok.

Ti tehát megválasztottok holg tartó öregeknek; bár inkább holg tartó fiataloknak választottok volna meg! (Derültség.)
Hanem én hozzá vagyok szokva ezen czimhez. Már Petőfi úgy hitt: „őreg” huszonkét éves koromban. Azóta tehát öreg vagyok s harmincz és néhány estendő óta öreg-zsoktam a „veterán” czimhez.
Sokat dolgoztam, az igaz, hogy ezt megérdemeltem; nem is panaszkésem mondom. Végkezem Isten ellen, ha kalamárómra panaszkodnám.
Az volt énnekem írói működésem alatt vizsgálóm minden szorongásomban. Ez volt gyógyom, ha beteg voltam. Ez volt társalgóm magányomban. Ez volt a szükségből kiségitő barátom, midőn anyagi csapások jöttek.
Nekem ez volt mindenem. Ezt szerettem, imádtam egész pályámon és imádom még most is.
Tudom jól, hogy ti nektek in petto meg van azon szándékotok, hogy egyszer az én ötvenes-tendő írói pályámat megünnepeljétek.
A jubileum, az bizony szomorú dolog; mert azt tudtjátok valni, hogy öregek vagyunk. De hogy megdöntjétek, hogy mikor kezdődött az én írói pályám, erre nekem engéjétek meg, hogy rövid felszólalással tegyétek ezt a hosszú időközöt.

A 144. §. második sorában ezen szó helyett „alatt” tévessek, oltszte után.
Teleszky előadó: A módosításához hozzájárul. Elfogadták.
A 145. 146. §§. észrevétel nélkül elfogadták, a 147. §-hoz Halász Bálint benyújtja a következő módosítást:
A 147. §. utolsó sötét bekezdéséhez hozza fel: „A végrehajtásnak az árverési kérvényben, a többi érdekelteknek pedig az árverési kérvény előzetesétől kezdődik a közhatalom a telekányi hatóság az árverést a helyszínen tűzheti ki akkor is, ha a kiáltási ár az 5000 forint meghaladja.”
Teleszky I. előadó: Hozzájárul a módosításhoz, s ajánlja elfogadásra.
Elfogadták.
A 148. §. Széll György iradói módosításával fogadták el.
Következik a 149. §.
Széll György: E szakasz második bekezdése második sorában előforduló kifejezés „még be nem szedett függő természet” rendelték. Azonban ez a kifejezés „még be nem szedett függő természet” nem fejezi ki azt, hogy nemcsak a függő, hanem minden növénye az ingatlanok értendő alatta. Ugyanezt ezen kifejezés helyett „még be nem szedett függő természet” ezen kifejezést kéri felvetési a szövegbe: „minden növények, míg a földtől el nem választatnak.”
Teleszky I. előadó: Az eredeti szöveget kéri elfogadni. A ház a módosítványt visszaveti.
A 150. 151. §§. változatlanul elfogadták.
A 152. §-nál.
Széll György iradói módosítást ajánl, mely visszavetették. A 153—156. §§. változatlanul elfogadták.
Következik a 157. §.
Teleszky I. előadó: Kéri hogy a szövegbe ezen szó helyett; „kérlelmű” a következő szavak tévessek: hitelesített és vissza nem vonható bevándyban kéri.”
Elfogadták.
A 158. §. észrevétel nélkül elfogadták.
Következik a 159. §.
Széll György a §. első bekezdésének harmadik sorából a szót „egy” kihagyatni és helyébe ezen szó után „bírósági” e szót „két” kéri tétetni.
Teleszky I. előadó. Az eredeti szöveg elfogadását kéri.
Széll György. Módosítványt visszavonja.
A szakasz a bizottság szövegére szerint fogadták el.
A 160—163. számkörben változatlanul elfogadták.
Következik a 163. §., melynél Széll Gy. iradói módosítást ajánl. A ház az eredeti szöveget fogadja el.
A 164—167. §§. észrevétel nélkül a 168. §.
Teleszky iradói módosításával fogadták el.
Következik a 169. §.
Teleszky I. előadó: Az eredeti szöveg helyett ajánlja a következőt:
Ezen szó után „kérve” tévessek a következő szöveg „ha a végrehajtásnak nem személyesen kötelező része az ingatlanok árverését csak aztartozik elhárul: mert annak a telekányi tulajdonosa.”
Elfogadták.
A 170. §-nál Széll György a következő módosítást ajánlja: E szakasz második bekezdése rendelkezik arról, hogy a kiküldött az árverés berendezésére zárhatóidőt tűz ki, mely öt percznél rövidebb és 15-nél hosszabb nem lehet.
Az öt percznyi határidő kihagyásával indítványozza, hogy e szakaszba tévessek: határidőt tűz ki, mely 15 percznél több nem lehet.
Teleszky I. előadó. Az eredeti szöveg megtartását ajánlja.
Elfogadták. A 171. §-nál Teleszky I. előadó ajánlja, hogy a harmadik bekezdés következőleg szövegezzék:
„A végrehajtás, ha az árverésen jelen vagy képviselő, a kiáltást író fokozatos lejjel szakasz esetében az árverés feltételeit kívánhatja; de csak addig, míg az árverés utolsó napján a kezelt nem tett.”
Kéri egyszersmind, hogy a szakasz a módosítással együtt az igazságügyi bizottsághoz utasítsák.
Elfogadták.
Következik a 172. §.
Unger Alajos: A szakasz arról rendelkezik, hogy azon esetben, hogy ha több telekányi jogságot vagy ugyanazon telekányi jogságnak több része becsátatik árverés alá, az árverés minő sorrendben tartandó meg. Máltányos hogy a végrehajtás felruházassék azon joggal, hogy a mennyiben a végrehajtást szennedő nem akarja, ő jelölje ki azon sorrendet, a melyben a jogságok elárverezendők.
Kéri ennélgyora, hogy indítvány, a mely így szól: „ha a végrehajtást szennedő ezen joggal élni nem akar, az esetben a végrehajtást jelölje ki azt a sorrendet, melyben az ingatlanok árverés alá becsátandók” a bizottsághoz visszautassák.
Teleszky I. előadó. Hozzájárul ahhoz, hogy a § a bizottsághoz utasítsák.
Elfogadták.
A 173—175. §§. észrevétel nélkül, a 176.

A 176. §. második sorában ezen szó helyett „alatt” tévessek, oltszte után.
Teleszky előadó: A módosításához hozzájárul. Elfogadták.
A 145. 146. §§. észrevétel nélkül elfogadták, a 147. §-hoz Halász Bálint benyújtja a következő módosítást:
A 147. §. utolsó sötét bekezdéséhez hozza fel: „A végrehajtásnak az árverési kérvényben, a többi érdekelteknek pedig az árverési kérvény előzetesétől kezdődik a közhatalom a telekányi hatóság az árverést a helyszínen tűzheti ki akkor is, ha a kiáltási ár az 5000 forint meghaladja.”
Teleszky I. előadó: Hozzájárul a módosításhoz, s ajánlja elfogadásra.
Elfogadták.
A 148. §. Széll György iradói módosításával fogadták el.
Következik a 149. §.
Széll György: E szakasz második bekezdése második sorában előforduló kifejezés „még be nem szedett függő természet” rendelték. Azonban ez a kifejezés „még be nem szedett függő természet” nem fejezi ki azt, hogy nemcsak a függő, hanem minden növénye az ingatlanok értendő alatta. Ugyanezt ezen kifejezés helyett „még be nem szedett függő természet” ezen kifejezést kéri felvetési a szövegbe: „minden növények, míg a földtől el nem választatnak.”
Teleszky I. előadó: Az eredeti szöveget kéri elfogadni. A ház a módosítványt visszaveti.
A 150. 151. §§. változatlanul elfogadták.
A 152. §-nál.
Széll György iradói módosítást ajánl, mely visszavetették. A 153—156. §§. változatlanul elfogadták.
Következik a 157. §.
Teleszky I. előadó: Kéri hogy a szövegbe ezen szó helyett; „kérlelmű” a következő szavak tévessek: hitelesített és vissza nem vonható bevándyban kéri.”
Elfogadták.
A 158. §. észrevétel nélkül elfogadták.
Következik a 159. §.
Széll György a §. első bekezdésének harmadik sorából a szót „egy” kihagyatni és helyébe ezen szó után „bírósági” e szót „két” kéri tétetni.
Teleszky I. előadó. Az eredeti szöveg elfogadását kéri.
Széll György. Módosítványt visszavonja.
A szakasz a bizottság szövegére szerint fogadták el.
A 160—163. számkörben változatlanul elfogadták.
Következik a 163. §., melynél Széll Gy. iradói módosítást ajánl. A ház az eredeti szöveget fogadja el.
A 164—167. §§. észrevétel nélkül a 168. §.
Teleszky iradói módosításával fogadták el.
Következik a 169. §.
Teleszky I. előadó: Az eredeti szöveg helyett ajánlja a következőt:
Ezen szó után „kérve” tévessek a következő szöveg „ha a végrehajtásnak nem személyesen kötelező része az ingatlanok árverését csak aztartozik elhárul: mert annak a telekányi tulajdonosa.”
Elfogadták.
A 170. §-nál Széll György a következő módosítást ajánlja: E szakasz második bekezdése rendelkezik arról, hogy a kiküldött az árverés berendezésére zárhatóidőt tűz ki, mely öt percznél rövidebb és 15-nél hosszabb nem lehet.
Az öt percznyi határidő kihagyásával indítványozza, hogy e szakaszba tévessek: határidőt tűz ki, mely 15 percznél több nem lehet.
Teleszky I. előadó. Az eredeti szöveg megtartását ajánlja.
Elfogadták. A 171. §-nál Teleszky I. előadó ajánlja, hogy a harmadik bekezdés következőleg szövegezzék:
„A végrehajtás, ha az árverésen jelen vagy képviselő, a kiáltást író fokozatos lejjel szakasz esetében az árverés feltételeit kívánhatja; de csak addig, míg az árverés utolsó napján a kezelt nem tett.”
Kéri egyszersmind, hogy a szakasz a módosítással együtt az igazságügyi bizottsághoz utasítsák.
Elfogadták.
Következik a 172. §.
Unger Alajos: A szakasz arról rendelkezik, hogy azon esetben, hogy ha több telekányi jogságot vagy ugyanazon telekányi jogságnak több része becsátatik árverés alá, az árverés minő sorrendben tartandó meg. Máltányos hogy a végrehajtás felruházassék azon joggal, hogy a mennyiben a végrehajtást szennedő nem akarja, ő jelölje ki azon sorrendet, a melyben a jogságok elárverezendők.
Kéri ennélgyora, hogy indítvány, a mely így szól: „ha a végrehajtást szennedő ezen joggal élni nem akar, az esetben a végrehajtást jelölje ki azt a sorrendet, melyben az ingatlanok árverés alá becsátandók” a bizottsághoz visszautassák.
Teleszky I. előadó. Hozzájárul ahhoz, hogy a § a bizottsághoz utasítsák.
Elfogadták.
A 173—175. §§. észrevétel nélkül, a 176.

A 144. §. második sorában ezen szó helyett „alatt” tévessek, oltszte után.
Teleszky előadó: A módosításához hozzájárul. Elfogadták.
A 145. 146. §§. észrevétel nélkül elfogadták, a 147. §-hoz Halász Bálint benyújtja a következő módosítást:
A 147. §. utolsó sötét bekezdéséhez hozza fel: „A végrehajtásnak az árverési kérvényben, a többi érdekelteknek pedig az árverési kérvény előzetesétől kezdődik a közhatalom a telekányi hatóság az árverést a helyszínen tűzheti ki akkor is, ha a kiáltási ár az 5000 forint meghaladja.”
Teleszky I. előadó: Hozzájárul a módosításhoz, s ajánlja elfogadásra.
Elfogadták.
A 148. §. Széll György iradói módosításával fogadták el.
Következik a 149. §.
Széll György: E szakasz második bekezdése második sorában előforduló kifejezés „még be nem szedett függő természet” rendelték. Azonban ez a kifejezés „még be nem szedett függő természet” nem fejezi ki azt, hogy nemcsak a függő, hanem minden növénye az ingatlanok értendő alatta. Ugyanezt ezen kifejezés helyett „még be nem szedett függő természet” ezen kifejezést kéri felvetési a szövegbe: „minden növények, míg a földtől el nem választatnak.”
Teleszky I. előadó: Az eredeti szöveget kéri elfogadni. A ház a módosítványt visszaveti.
A 150. 151. §§. változatlanul elfogadták.
A 152. §-nál.
Széll György iradói módosítást ajánl, mely visszavetették. A 153—156. §§. változatlanul elfogadták.
Következik a 157. §.
Teleszky I. előadó: Kéri hogy a szövegbe ezen szó helyett; „kérlelmű” a következő szavak tévessek: hitelesített és vissza nem vonható bevándyban kéri.”
Elfogadták.
A 158. §. észrevétel nélkül elfogadták.
Következik a 159. §.
Széll György a §. első bekezdésének harmadik sorából a szót „egy” kihagyatni és helyébe ezen szó után „bírósági” e szót „két” kéri tétetni.
Teleszky I. előadó. Az eredeti szöveg elfogadását kéri.
Széll György. Módosítványt visszavonja.
A szakasz a bizottság szövegére szerint fogadták el.
A 160—163. számkörben változatlanul elfogadták.
Következik a 163. §., melynél Széll Gy. iradói módosítást ajánl. A ház az eredeti szöveget fogadja el.
A 164—167. §§. észrevétel nélkül a 168. §.
Teleszky iradói módosításával fogadták el.
Következik a 169. §.
Teleszky I. előadó: Az eredeti szöveg helyett ajánlja a következőt:
Ezen szó után „kérve” tévessek a következő szöveg „ha a végrehajtásnak nem személyesen kötelező része az ingatlanok árverését csak aztartozik elhárul: mert annak a telekányi tulajdonosa.”
Elfogadták.
A 170. §-nál Széll György a következő módosítást ajánlja: E szakasz második bekezdése rendelkezik arról, hogy a kiküldött az árverés berendezésére zárhatóidőt tűz ki, mely öt percznél rövidebb és 15-nél hosszabb nem lehet.
Az öt percznyi határidő kihagyásával indítványozza, hogy e szakaszba tévessek: határidőt tűz ki, mely 15 percznél több nem lehet.
Teleszky I. előadó. Az eredeti szöveg megtartását ajánlja.
Elfogadták. A 171. §-nál Teleszky I. előadó ajánlja, hogy a harmadik bekezdés következőleg szövegezzék:
„A végrehajtás, ha az árverésen jelen vagy képviselő, a kiáltást író fokozatos lejjel szakasz esetében az árverés feltételeit kívánhatja; de csak addig, míg az árverés utolsó napján a kezelt nem tett.”
Kéri egyszersmind, hogy a szakasz a módosítással együtt az igazságügyi bizottsághoz utasítsák.
Elfogadták.
Következik a 172. §.
Unger Alajos: A szakasz arról rendelkezik, hogy azon esetben, hogy ha több telekányi jogságot vagy ugyanazon telekányi jogságnak több része becsátatik árverés alá, az árverés minő sorrendben tartandó meg. Máltányos hogy a végrehajtás felruházassék azon joggal, hogy a mennyiben a végrehajtást szennedő nem akarja, ő jelölje ki azon sorrendet, a melyben a jogságok elárverezendők.
Kéri ennélgyora, hogy indítvány, a mely így szól: „ha a végrehajtást szennedő ezen joggal élni nem akar, az esetben a végrehajtást jelölje ki azt a sorrendet, melyben az ingatlanok árverés alá becsátandók” a bizottsághoz visszautassák.
Teleszky I. előadó. Hozzájárul ahhoz, hogy a § a bizottsághoz utasítsák.
Elfogadták.
A 173—175. §§. észrevétel nélkül, a 176.

kiadta. Most is ott olvasható e versek alatt: Jókai Móríz kilenc estendő.
De nem csak ez a jutalom ért. A komor: kávinista eklázia is megjutalmazta versemet harminezekét váltó forinttal, meg pedig csupa krajczárban. Ez abból a jövedelemből került ki, melyet az eklázia vasárnaponként a perselyekben gyűjtött, és így kaptam én ezen költeményemért ezerkilencszáz nyolcvan krajczárt, zsákostul mindes-tul együtt.
Ez volt irodalmi pályám bronz-közve.
De innen se kezdjétek el az én ötvenes éves írói pályám számítását, mert akkor a jubileum nagyon közel esik.
A bronz-korszak után a népvándorlás korszaka következett. Iskolába jártam Pozsonyban, Pápa, Kecskeméten. Akkor nem igen lehetett sokat írni. Tanulni is kellett, még pedig keserve. És egy estendőm úgy töltöttem, hogy akkor már nem is volt tanárom. Kellott volna iskolába mennem, de nem lehetett anyagi körülmények miatt. Akkor nagybátyám, illetőleg sógorom, Váli tanár azt mondá nekem: „kedves öcsém, ott van a komáromi nagy könyvtár, ott találd Buffon-t, vedd elő, csinálj magadnak belőle studiumot.” Természetesen irni kellett. „Ott van Feszler, csinálj magadnak históriát. Ha rövid az idő, töldd meg egy órával.” És nekem ott kellett lennem; irnom és tanulnom.
Időközben azonban irodalmi előkészületekre is volt alkalmam. Pápa irtam meg legelső novellám, mely aztán nyomtatásban megjelent a „Tavaszban. Ezen novellámért nyertem díjat egy aranyat. Ha a hiúság ördöge bánatana, azt mondanám: itt kezdődik az arany-korszak.
Ezek azonban mind csak gyermekkori kísérletek voltak.
Hanem a mit komolyan írói fellépésnek nevezhetek az első drámám volt: „A zsido fiú”, a melyet 17 estendőkor irtam Kecskeméten. Ezzel konkuráltam akkor az akadémiai nagy drámai jutalomért.
Petőfi volt az, a ki karát szívszögéből, — akkor még keeseméki színész volt, — lemondta, s feljött Pestre és itt az akadémiaát beadta.
Nem tudtam sokáig, mi lett belőle, míg egyszer Debreczenben levele arról tudósított, hogy

szünetelt; egy részlet a norvég partokról, egy tengeri fűrőhely. A kitűnő szép tájkép Nor man n festménye Düsseldorfból. Használó közveltséggel és hűséggel festett Hag en (Weimarból) egy másik tengerparti tájt. Itt már sávár homok minden, melyben imitt-amott tud gyökeret verni valami, a mi zöld.
A forró nap fénye egész tikkasztóvá teszi e hollandi tájképet, mely a kiállítás egyik szép darabja. Jeles tájfestő ismerünk meg Mesdag-ban is. Két műve van. Egyik tengeri tájkép, a másik tengerszél telen, hólépte környezettel.
A nagy terem most is a legjobbakkal gyulhele; de nem mindnyájan értek itt el. Nézzük sorba, kiket találunk itt.
A bécsi kiállításon feltűnt Wertheimer nálunk is tetszeni fog két nagy festményével. A „hajótör” a hatásosabb és szebb, Perseus és Andromache” pedig rajban kiválóbb. Mind a kettő tenger hullámai közt tündélt fől az eseményt. A „hajótör”-ben a megrongcsolt csónak már merül; az ifjú halászt egy szürön karolja át és kószál vele lezállni a tenger fenekére. A szürön a hullámok zödes színével van festve, s csabos alak. A képeket a bizarr zödes világítás a hatás egyik fokozója.
Itt találunk egy nagyon magyar életképet is Leinburg, fiatal hazánkifőlt. Tárja az elölt utolsó órája. Középen egy érteljes paraszt férfi áll, a kit épen kivégezni visznek. Az asztalon lobogó gyertyák, az ajtónál őrt álló katona, az épen behelyezett szék, kit mellett ott van egy másik alak is (valószínűleg a bíróságot illetel, mert peccésé irás van kezében) semmi kétséget sem hagyna hátra, hogy ez szívalombaz. Az elöltelt rábórol felesége, előtte pedig kis gyermek áll, erősen emlékeztetve Munkácsyra. Az asztalra egy öreg asszony borult le erőtelően. Nem valami mélyebb inspiráció műve, inkább visszaemlékezés hasonló tárgyra, de tehetőség műve.
Uj jelenség V á g Pál, ki most Münchenben tanul s két festményével a komoly, szolid tanulmány és a tehetséges szépen fejtett bizonyoságot adja. Az egyik szent Jeromos alakja; bátran vezetett csipelt festve; a másik egy velencei nemes ifju,örös bársonyban, földalot fordulva. Mind a kettő rajzesterek gondos tanulmányozására való. V á g Jászberényből való, s Münchenben többször nyert díjat.
Fele di csak e név alatt uj a kiállításon. Mint Flesch Tivadár a régió kiállításokról ismeretes. Több képet állított ki; egyik az alföldi kutyában elakadt szék, a másik cizányi fu, a harmadik eszedelt. Színeiben a szürkét a modernitásig kullatja. Ez a szímbeli hiba egy nagyon festményön tünik föl legjobban, hol egy vén kolodus van lefestve gyermekel a templomban. Petrovics három képe a szeptdi árvíz idejéből mutat meg mozgalmas és szomorú epizódokat. A helyszínen készült képeknek történeti értékük van. K ern Armin egy pár magyar jellemzes alakon kívül életképet is festett, mely a konyhában játszik. — Egyikről sem lehet sokat mondani. Ligeit két tájképpel szerepel. Jétes tífesztől a színeiben szürkült. A veterán Szoldatisztól egy nagyon festményi Krisztust és Péter apostolt mutatja abban a pillanatban, mikor Krisztus szemébe veti, hogy háromszor megtagadta őt. A régi olasz mesterek modernben festett képeket bágyadt minden szín. Ugyanilyen modor, de még bágyadtabb szín képrőlölje F úrst német művész „Krisztus a kutná” című képevel.
Szép K i r e b a c h (München) Magdolnája. A binában Magdolna a barlang nyílásában imádkozik. Fejére árnyék borul, s az árnyék hatásos átmenetben oszik el a testen. G a b r i e l hangulatos tájképe (parti részlet), G e b h a r d (München) tájképe. M a l i Krisztiantól (München) egy élénk állatkép — még a nagy terem érdekes tartalanak legkiválóbb darabja.
A többi termekből legelőször is a magyar művészeket soroljuk föl.
Józu humor és a művész kedélyességét tükrözi vissza B ö h m Pál rengeképe, melyre a müncheni udvari színház törzsvendégeiből festett őt alakot, mindenik külön-külön egy mulatságos jelenség, discretívó bemutatva. M ő s z o l y kicsiny képekéi, mint mindig, igen kedvesek. Egy keszűv írásra hajtott tehének; másik egy népies család (kolós tyúk), a harmadik pihenő cizányic család. Hanem festett egy nagyon képet is, nála szokatlanul nagy alakokkal, a hol ez alakok nem csupán stáffégek többé.
A balatoni révből jövő paraszot csoportozat. Látszik rajtok, hogy K ő z s z ó l y n é k csak mint stafégek éreznék jól magukat; Brodskytól sőt sárgás-kékes szín tájképe látnak, talán többit is egyéni. Molnár J ó z s e f életképei is egy megszokott modernhoz való hűség hirdetői. T o l g e s s y A r t h u r „utolsó eszardája” a jó és cionosan kezelt tájképek sikerült darabja. Te l e p y Károly olaszországi tájképe (Cecilia Matella sírja) a művész egyik kellemes műve. Valentini a

szünetelt; egy részlet a norvég partokról, egy tengeri fűrőhely. A kitűnő szép tájkép Nor man n festménye Düsseldorfból. Használó közveltséggel és hűséggel festett Hag en (Weimarból) egy másik tengerparti tájt. Itt már sávár homok minden, melyben imitt-amott tud gyökeret verni valami, a mi zöld.
A forró nap fénye egész tikkasztóvá teszi e hollandi tájképet, mely a kiállítás egyik szép darabja. Jeles tájfestő ismerünk meg Mesdag-ban is. Két műve van. Egyik tengeri tájkép, a másik tengerszél telen, hólépte környezettel.
A nagy terem most is a legjobbakkal gyulhele; de nem mindnyájan értek itt el. Nézzük sorba, kiket találunk itt.
A bécsi kiállításon feltűnt Wertheimer nálunk is tetszeni fog két nagy festményével. A „hajótör” a hatásosabb és szebb, Perseus és Andromache” pedig rajban kiválóbb. Mind a kettő tenger hullámai közt tündélt fől az eseményt. A „hajótör”-ben a megrongcsolt csónak már merül; az ifjú halászt egy szürön karolja át és kószál vele lezállni a tenger fenekére. A szürön a hullámok zödes színével van festve, s csabos alak. A képeket a bizarr zödes világítás a hatás egyik fokozója.
Itt találunk egy nagyon magyar életképet is Leinburg, fiatal hazánkifőlt. Tárja az elölt utolsó órája. Középen egy érteljes paraszt férfi áll, a kit épen kivégezni visznek. Az asztalon lobogó gyertyák, az ajtónál őrt álló katona, az épen behelyezett szék, kit mellett ott van egy másik alak is (valószínűleg a bíróságot illetel, mert peccésé irás van kezében) semmi kétséget sem hagyna hátra, hogy ez szívalombaz. Az elöltelt rábórol felesége, előtte pedig kis gyermek áll, erősen emlékeztetve Munkácsyra. Az asztalra egy öreg asszony borult le erőtelően. Nem valami mélyebb inspiráció műve, inkább visszaemlékezés hasonló tárgyra, de tehetőség műve.
Uj jelenség V á g Pál, ki most Münchenben tanul s két festményével a komoly, szolid tanulmány és a tehetséges szépen fejtett bizonyoságot adja. Az egyik szent Jeromos alakja; bátran vezetett csipelt festve; a másik egy velencei nemes ifju,örös bársonyban, földalot fordulva. Mind a kettő rajzesterek gondos tanulmányozására való. V á g Jászberényből való, s Münchenben többször nyert díjat.
Fele di csak e név alatt uj a kiállításon. Mint Flesch Tivadár a régió kiállításokról ismeretes. Több képet állított ki; egyik az alföldi kutyában elakadt szék, a másik cizányi fu, a harmadik eszedelt. Színeiben a szürkét a modernitásig kullatja. Ez a szímbeli hiba egy nagyon festményön tünik föl legjobban, hol egy vén kolodus van lefestve gyermekel a templomban. Petrovics három képe a szeptdi árvíz idejéből mutat meg mozgalmas és szomorú epizódokat. A helyszínen készült képeknek történeti értékük van. K ern Armin egy pár magyar jellemzes alakon kívül életképet is festett, mely a konyhában játszik. — Egyikről sem lehet sokat mondani. Ligeit két tájképpel szerepel. Jétes tífesztől a színeiben szürkült. A veterán Szoldatisztól egy nagyon festményi Krisztust és Péter apostolt mutatja abban a pillanatban, mikor Krisztus szemébe veti, hogy háromszor megtagadta őt. A régi olasz mesterek modernben festett képeket bágyadt minden szín. Ugyanilyen modor, de még bágyadtabb szín képrőlölje F úrst német művész „Krisztus a kutná” című képevel.
Szép K i r e b a c h (München) Magdolnája. A binában Magdolna a barlang nyílásában imádkozik. Fejére árnyék borul, s az árnyék hatásos átmenetben oszik el a testen. G a b r i e l hangulatos tájképe (parti részlet), G e b h a r d (München) tájképe. M a l i Krisztiantól (München) egy élénk állatkép — még a nagy terem érdekes tartalanak legkiválóbb darabja.
A többi termekből legelőször is a magyar művészeket soroljuk föl.
Józu humor és a művész kedélyességét tükrözi vissza B ö h m Pál rengeképe, melyre a müncheni udvari színház törzsvendégeiből festett őt alakot, mindenik külön-külön egy mulatságos jelenség, discretívó bemutatva. M ő s z o l y kicsiny képekéi, mint mindig, igen kedvesek. Egy keszűv írásra hajtott tehének; másik egy népies család (kolós tyúk), a harmadik pihenő cizányic család. Hanem festett egy nagyon képet is, nála szokatlanul nagy alakokkal, a hol ez alakok nem csupán stáffégek többé.
A balatoni révből jövő paraszot csoportozat. Látszik rajtok, hogy K ő z s z ó l y n é k csak mint stafégek éreznék jól magukat; Brodskytól sőt sárgás-kékes szín tájképe látnak, talán többit is egyéni. Molnár J ó z s e f életképei is egy megszokott modernhoz való hűség hirdetői. T o l g e s s y A r t h u r „utolsó eszardája” a jó és cionosan kezelt tájképek sikerült darabja. Te l e p y Károly olaszországi tájképe (Cecilia Matella sírja) a művész egyik kellemes műve. Valentini a

Színház, művészet.

A tavaszi művészet.
A tavaszi kiállítás vonzó. Érdekességben túlhaladja az utóbb rendezetteket. Alighanem a leg-sikerültebbek közé tartozik, a miket hosszabb idő alatt csak láthatunk.
Ma a journalisták napja volt még csak a műcsarnokban; egy kis bemutatás, de nem teljes kiállítás. Hanem holnapra rendez lesz minden a közönség számára. A közönség bizonyára többit fog látni, mint a mennyit megmutathattak ma a lapok tudósítónak, a kik a festmények egy részét még nem a falon, hanem a padlón fekvé találták.
Ugy tetszik, hogy a termek nem lesznek

szünetelt; egy részlet a norvég partokról, egy tengeri fűrőhely. A kitűnő szép tájkép Nor man n festménye Düsseldorfból. Használó közveltséggel és hűséggel festett Hag en (Weimarból) egy másik tengerparti tájt. Itt már sávár homok minden, melyben imitt-amott tud gyökeret verni valami, a mi zöld.
A forró nap fénye egész tikkasztóvá teszi e hollandi tájképet, mely a kiállítás egyik szép darabja. Jeles tájfestő ismerünk meg Mesdag-ban is. Két műve van. Egyik tengeri tájkép, a másik tengerszél telen, hólépte környezettel.
A nagy terem most is a legjobbakkal gyulhele; de nem mindnyájan értek itt el. Nézzük sorba, kiket találunk itt.
A bécsi kiállításon feltűnt Wertheimer nálunk is tetszeni fog két nagy festményével. A „hajótör” a hatásosabb és szebb, Perseus és Andromache” pedig rajban kiválóbb. Mind a kettő tenger hullámai közt tündélt fől az eseményt. A „hajótör”-ben a megrongcsolt csónak már merül; az ifjú halászt egy szürön karolja át és kószál vele lezállni a tenger fenekére. A szürön a hullámok zödes színével van festve, s csabos alak. A képeket a bizarr zödes világítás a hatás egyik fokozója.
Itt találunk egy nagyon magyar életképet is Leinburg, fiatal hazánkifőlt. Tárja az elölt utolsó órája. Középen egy érteljes paraszt férfi áll, a kit épen kivégezni visznek. Az asztalon lobogó gyertyák, az ajtónál őrt álló katona, az épen behelyezett szék, kit mellett ott van egy másik alak is (valószínűleg a bíróságot illetel, mert peccésé irás van kezében) semmi kétséget sem hagyna hátra, hogy ez szívalombaz. Az elöltelt rábórol felesége, előtte pedig kis gyermek áll, erősen emlékeztetve Munkácsyra. Az asztalra egy öreg asszony borult le erőtelően. Nem valami mélyebb inspiráció műve, inkább visszaemlékezés hasonló tárgyra, de tehetőség műve.
Uj jelenség V á g Pál, ki most Münchenben tanul s két festményével a komoly, szolid tanulmány és a tehetséges szépen fejtett bizonyoságot adja. Az egyik szent Jeromos alakja; bátran vezetett csipelt festve; a másik egy velencei nemes ifju,örös bársonyban, földalot fordulva. Mind a kettő rajzesterek gondos tanulmányozására való. V á g Jászberényből való, s Münchenben többször nyert díjat.
Fele di csak e név alatt uj a kiállításon. Mint Flesch Tivadár a régió kiállításokról ismeretes. Több képet állított ki; egyik az alföldi kutyában elakadt szék, a másik cizányi fu, a harmadik eszedelt. Színeiben a szürkét a modernitásig kullatja. Ez a szímbeli hiba egy nagyon festményön tünik föl legjobban, hol egy vén kolodus van lefestve gyermekel a templomban. Petrovics három képe a szeptdi árvíz idejéből mutat meg mozgalmas és szomorú epizódokat. A helyszínen készült képeknek történeti értékük van. K ern Armin egy pár magyar jellemzes alakon kívül életképet is festett, mely a konyhában játszik. — Egyikről sem lehet sokat mondani. Ligeit két tájképpel szerepel. Jétes tífesztől a színeiben szürkült. A veterán Szoldatisztól egy nagyon festményi Krisztust és Péter apostolt mutatja abban a pillanatban, mikor Krisztus szem

